

Ngàn thu

Biển cổ 1975 là một khúc rẽ lớn trong sự nghiệp âm nhạc của Phạm Duy, khiến ông và gia đình phải mất một khoảng thời gian đáng kể hơn 10 năm để thu xếp nơi ăn chốn ở, sinh kế cũng như chờ một số các con còn kẹt ở VN qua sum họp.

Sau khi tạm ổn định với việc ban nhạc gia đình The Dreamers được hồi sinh trở lại ở nước ngoài, ông đã mất hai năm từ 1986 – 1987 để dịch các bài nhạc nước ngoài sang tiếng Việt với 18 ca khúc trong tuyển tập “Nhục Tình ca” để phục vụ phong trào New Wave đang nở rộ trong cộng đồng Việt hải ngoại, ngoài ra ông còn tạm ngưng sáng tác để ngồi nhớ lại 50 năm soạn nhạc, ghi chép tất cả những lời hát mà mình còn nhớ được để in thành tuyển tập “NGÀN LỜI CA” sau đó ông có hai tháng để hoàn toàn nghỉ ngơi và rong chơi như ý muốn.

Thế rồi, trong một chuyến đi chơi ở Cựu Kim Sơn vào đầu năm 1988, ông bỗng nhìn ra là chỉ còn 12 năm nữa là tới Thế Kỷ thứ 21. Một vài chuyện xảy ra trong cộng đồng người Việt xa xứ nhất là ở lớp trẻ tuổi hai mươi, đã quay lưng lại nhạc Việt; cùng việc vài người bạn cũ nhắc nhở tôi về những ngày xanh... đã khiến cho tôi quyết định soạn nhạc trở lại. Tôi nghĩ ngay tới việc soạn những bài ca "hát cho năm 2000". Thế là tôi lại làm cái việc soạn đủ 10 bài cho một thứ chương khúc khác, bây giờ được gọi là MƯỜI BÀI RONG CA.

Tiếp tục giới thiệu bài Rong Ca thứ năm, một ca khúc hay cuối cùng nằm trong tuyển tập 10 bài hát của n/s viết sau 13 năm tạm ngưng sáng tác. Kyphan chọn bài Rong ca 7 “NGHÌN THU” (tên khác Vô Hư) để giới thiệu.

Đây là một nhạc phẩm được n/s bảo là một bài hát với những lời ca tuyệt đẹp tạo một không khí siêu thoát như những trang kinh Dịch.

Xin mượn bài cảm nhận của tác giả trẻ từ Fb Châu Nguyễn để nói về ca khúc này ..
“Tính dục thì đâu chẳng có, từ tranh ảnh sách báo tới nhạc nhẽo văn chương. Nói thế để thấy, việc con người chạy trốn tính dục trong những luận cứ xa vời, những áng văn sặc mùi lâm li hoặc những phát ngôn nồng nặc văn minh chỉ tuyên là đạo đức giả. Nhưng giữa cái xu thời của một thời đại nửa nạc nửa mỡ, thì nhẽ âm nhạc trở thành cứu cánh cho các nghệ sĩ tài hoa múa bút. Tình càng cao thì nhạc càng đầy, mời các anh các chị nghe nhạc giữa tuần, lưu ý trước ai không yêu mến trữ tình thì đừng click cho hạnh phúc đôi bên:

Lắm khi tôi nghĩ, viết về cái “yêu” độ khó chỉ bằng một nửa so với cái “dục.” Thanh mà tục, tục mà thanh. Thuở Hồ Xuân Hương còn sống đã nhắc người quân tử về quả mít “xin đừng mân mó nhựa ra tay”, đến Nguyên Sa sau này cũng tha thiết mà rằng “hãy biến cuộc đời thành những tối tân hôn.” Nhưng, làm thế nào để tả được mọi góc ngách của tính dục, của ái ân hoan lạc mà không tục tĩu, vẫn ngọt ngào thanh tao như mật?

À, cụ Phạm Duy, ôi giới cụ đây rồi. Cụ bảo, có gì khó, làm thế nào thì cứ viết thế ấy chứ:

“Nghìn thu anh là suối trên ngàn
Thành sông anh đi xuống, anh tuôn tràn biển mờ
Nghìn thu em là sóng xô bờ
Vào sông em đi mãi không bao giờ biển vơi ..

ĐK:

*Em là cội trống cho tình đông vào
Anh là nơi vắng cho tình căng đầy
Cuộc tình đi vào cội thiên thu
Em là cơn gió, anh là mây dài
Đi về bên nó, đi về bên này
Rồi trở về cho hết cái đông đưa ..
Nghìn thu em lặng lẽ ươm mầm
Cành mai không ai biết em âm thầm nở hoa
Nghìn thu trắng chợt sáng hay mờ
Lặng im anh lên xuống không ai ngờ hiển nhiên ..*

ĐK:

*Tình ta biến hóa trong từng sát na
Tình luôn lai vãng đi về cội chung
Tình vô hư đó nên gần với xa
Tình ra ánh sáng, tình về tối đen ..
Nghìn thu anh là đã em rồi
Và em trong muôn kiếp, em đã ngồi ở anh
Nghìn thu ta bù đắp không ngừng
Tình âm dương chan chứa xoay trong vùng tử sinh.”*

Lạy cụ, đã lên đã xuống, đã vào đã ra, đã sáng đã tối... lại còn ươm mầm với nở hoa, thế có chết không cơ chứ ?

Chết cái gọi là thuần phong mỹ tục tốt khoe xấu che không cơ chứ ? (Bài Châu Nguyễn)

Thái Thanh: https://youtu.be/kwTgv_o50fs (tuyệt)

Thái Hiền: <https://youtu.be/BHhFNyGtwyk> (tuyệt)

Ý Lan: https://youtu.be/jrtrpOz_M4w (tuyệt)

Quỳnh Dao: <https://youtu.be/HcWtEZGEFiU> (hay)

Nguồn: Tình ca nhạc sĩ Việt (Facebook Ky Phan)